

РЕШЕНИЕ

№ 6076

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 28.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7603** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 267 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Териториална Дирекция Митница Столична срещу Решение № ПО-263/12.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу разпореждане за присъединяване изх. № С220022-000-0315120/18.05.2022 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че решаващият орган не е обсъдил направените в жалбата възражения, а се е задоволил бланкетно да повтори, изложените в оспореното мотиви. Самият акт на публичния изпълнител е издаден в нарушение на административно-производствените правила и материално-правни разпоредби, касаещи тълкуването на правилата за прилагане на института на погасителната давност. Твърди се, че в диспозитива на решението е посочен друг акт – Разпореждане за присъединяване изх. № С220022-000-0315120/18.05.2022 г., което не е оспорено по реда на чл. 266 от ДОПК. Предмет на проверката по административен ред е следвало да бъде посоченото в жалбата до Директора на ТД на НАП, [населено място] разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение изх. № С220022-035-0253248 от 12.05.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

По време на проведеното по делото публично заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт С., която поддържа жалбата. Представя списък с разноските и иска от съда те да бъдат присъдени на в полза на Териториална Дирекция Митница Столична.

Ответникът по касационната жалба в лицето на Директорът на ТД на НАП, [населено място] не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Н. оспорва жалбата, твърдейки, че в диспозитива на решението е допусната фактическа грешка. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от страна на жалбоподателя.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

С жалба вх. № 14-00-86 от 30.06.2022 г. Териториална Дирекция Митница Столична е оспорила пред Директора на ТД на НАП, [населено място] разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение изх. № С220022-035-0253248 от 12.05.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

С Решение № ПО-263/12.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП, [населено място] жалбата е оставена без уважение, като в диспозитива на решението е посочен като оспорен по административен ред акт разпореждане за присъединяване изх. № С220022-000-0315120/18.05.2022 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: по преписката няма данни за датата на надлежно връчване на процесното Решение № ПО-263/12.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП, [населено място] на жалбоподателя. Жалбата е подадена директно в АССГ, на 29.07.2022 г. (вх. 28480), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 266, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По силата на чл. 168, ал. 1 ал. 2 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146. Съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

В разглеждания казус е безспорно, че Териториална Дирекция Митница Столична е оспорила по реда на чл. 266 от ДОПК, законосъобразността на разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение изх. № С220022-035-0253248 от 12.05.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

Независимо от факта, че в Решение № ПО-263/12.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП, [населено място] се съдържат мотиви, касаещи законосъобразността на оспорения по административен ред акт, в диспозитива му е посочен съвсем друг такъв, който не е бил предмет на оспорване.

В рамките на производството по съдебната проверка на законосъобразността на административния акт, съдът не може да тълкува или да замести волята на административния орган, която в случая видно от диспозитива на Решение № ПО-263/12.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП, [населено място] е била да остави без уважение жалбата на Териториална Дирекция Митница Столична не срещу разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение изх. № С220022-035-0253248 от 12.05.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], а срещу разпореждане за присъединяване изх. № С220022-000-0315120/18.05.2022 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], което не е било оспорено пред него.

При положение, че се касае за техническа грешка, както твърди пълномощника на ответника, същата е могло да бъде отстранена по реда на чл. 62 от АПК, което не е направено.

Във връзка с изложеното настоящият съдебен състав намира, че следва да отмени Решение № ПО-263/12.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП, [населено място] и да върне жалбата на Териториална Дирекция Митница Столична срещу разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение изх. № С220022-035-0253248 от 12.05.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място] за ново разглеждане на Директора на ТД на НАП, [населено място].

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че оспорващия, е поискал разноси, на същият следва да се присъдят такива по реда на чл. 143, ал. 1 от АПК. Съдът не намира за основателна претенцията за присъждане на сумата от 1629 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение върху материалния интерес. Това е така, защото възнаграждението се определя пропорционално на материалния интерес само в производството по оспорване на ревизионен акт по реда на чл. 156 и следващите от ДОПК. В случая възнаграждението в полза на жалбоподателя следва да се определи по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, съгласно който в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 268, ал. 1 от ДОПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Териториална Дирекция Митница Столична Решение № ПО-263/12.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу разпореждане за присъединяване изх. № С220022-000-0315120/18.05.2022 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

ВРЪЩА делото като преписка на Директора на ТД на НАП, [населено място], за ново произнасяне по жалбата на Териториална Дирекция Митница Столична, при съобразяване на дадените в мотивите на настоящето решение указания.

ОСЪЖДА Националната Агенция за Приходите на да заплати на Териториална Дирекция Митница Столична, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за

правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.